

Пройшли ми всілякі дороги удвох...

Микола Бажан

Пройшли ми всілякі дороги удвох —
Чого не бувало в житті?
І тропи шукань, і обніжки тривоги,
І світлі, й суворі путі.
По битих шляхах, по вузьких манівцях
Ішли — не завжди навпростець,
Але те усе, що зібрали в серцях, —
Це сутнє багатство сердець.
Нічого не будем втрачати звідтіля,
Нічого не кинем на злом,
Бо кожен наш розпач і кожен наш біль,
Пригаснувши, стане теплом.
До теплого подиху давніх страждань
Ми руки простягнем колись,
І ти мені радісно скажеш: поглянь,
Як руки й дороги сплелись.
Ні кліщі відчаю, ні вістря розлук,
Ніхто розірвати не зміг
І клятвенно з'єднаних наших рук,
І пройдених нами доріг.
1979